

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LXIII. Gregorii Papae I. Ad Domitianvm Metropolitanvm. De
diabolo corruptore animae, Sichemitis iuste occisis, & variis sacrae
scripturae sensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

culum, quo appropinquat finis ipse sæculorum. Ecce enim mora non erit, & ardente cælo, ardente terra, coruscantibus elementis, cum angelis & archangelis, cum thronis & dominationibus, cum principatibus & potestatibus tremendus iudex apparebit. Si omnia peccata dimiserit, & solam hanc legem contra se dixerit esse prolatam, quæ, rogo, erit excusatio? Vnde per eundem tremendum iudicem deprecor, ne illæ tantæ lacrymæ, tantæ orationes, tanta ieiunia, tantæque eleemosynæ domini mei ex qualibet occasione apud omnipotentis Dei oculos fuscantur, sed aut temperando pietas vestra, aut immutando, vigorem eiusdem legis inflectat: quia tunc magis dominorum exercitus contra hostes crescit, quanto Dei exercitus ad orationem creuerit. Ego quidem iussioni subiectus, eandem legem per diuersas terrarum partes transmitti feci: & quia lex ipsa omnipotenti Deo minime concordat, ecce per suggestionis meæ paginam serenissimis dominis nuntiaui. Vtrobique ergo quæ debui exolui, qui & imperatori obedientiam præbui, & pro Deo quod sensi minime tacui.

EPISTOLA LXIII.
GREGORII PAPÆ I.

AD DOMITIANVM METROPOLITANVM.

De diabolo corruptore animæ, Sichemitis iuste occisis, & variis sacre scripturæ sensibus.

Gregorius Domitiano metropolitano.

SCRIPTA dulcissimæ & suauissimæ beatitudinis vestræ suscipiens, valde gauisus sum, quia multa mihi de sacra scriptura loquebantur. Et quia delectas in eis epulas reperi, eas auide comedi. In quibus quædam quoque de causis exterioribus & necessariis sunt permixta. Et quasi menti conuiuium præparantes egistis, vt oblata epulæ ex diuersitate melius placerent. Etsi quidem exteriores causæ velut inferiores & abiecti cibi minus sapiunt, ita tamen a vobis prudenter dictæ sunt, vt libenter sumantur: quia & cibi contemptibiles plerumque dulces ex condimento bene coquentis fiunt. Seruata autem veritate historiarum, hoc quod dudum de diuina significatione direxeram, respui

Past. p. 3,
cap. 30.

Concil. Tom. 13.

V u ij

nullo modo debuit. Nam etsi mihi, quoniam ita vultis, significatio eius non congruit, ex ipsis tamen locis suis circumstantibus, hoc quod ex ea dictum est, incunctanter teneri potest. Nam & corruptor eius princeps terræ dicitur, per quem aperte diabolus designatur: quia redemptor noster ait: *Nunc princeps huius mundi eiicietur foras*. Qui etiam uxorem petit: quia malignus videlicet spiritus festinat, ut licenter possideat animam, quam prius occulta seductione corruerit. Vnde Iacob filii vehementer irati contra omnem Sichem domum, eiusque patriam, gladios sumunt: quia a cunctis zelum habentibus, ipsi quoque insequendi sunt, qui maligni spiritus adiutores fiunt. Quibus prius circumcisionem præcipiunt, quos in dolore positos postmodum occidunt. Quia plerumque magistri seueriores si zelum suum moderari nesciunt, quamuis per prædicationem vitia corruptionis rescent, cum iam a delinquentibus plangitur quod fuerat perpetratum, adhuc tamen ipsi per asperitatem disciplinæ sæuiunt, & duriores existunt. Qui enim iam & præputia absciderant, mori minime debebant: quia qui culpam plangunt luxuriæ, & voluptatem carnis in dolorem vertunt, a magistris sentire non debent asperitatem disciplinæ, ne ipse humani generis redemptor minus ametur, si pro eo anima plus quam debet atteritur. Vnde & eisdem filiis Iacob dicit: *Turbastis me, & odiosum fecistis Chananæis*. Quando enim & hoc quod iam delinquentes plangunt adhuc magistri crudeliter insequuntur, infirmæ menti ipse redemptoris sui amor tepescit: quia ibi se affligi considerat, ubi sibi & ipsa non parcat. Hæc igitur dixerim, ut intellectum quem protuli non esse improbabilem ex locis circumstantibus demonstrarem. Ea vero quæ ex eodem loco a vestra sanctitate in meam consolationem dicta sunt, libenter accipio: quia in intellectu sacre scripturæ respui non debet quidquid sanæ fidei non resistit. Sicut enim ex vno auro alii murenulas, alii annulos, alii dextralia ad ornamentum faciunt; ita ex vna sacre scripturæ sententia expositores quique per innumeros intellectus quasi varia ornamenta componunt, quæ tamen omnia ad decorem celestis sponsæ proficiunt. Valde autem gaudeo, quod dulcissima beatitudo vestra etiam causis sæcularibus occupata, ad intellectum sacri

Gen. 34.

Joan. 12.

Gen. 34.

Genes. 34.

eloquii vigilanter ingenium reducit. Sic quippe necesse est, vt si illa omnimodo caueri non possint, ista non omnimodo postponantur. Sed per omnipotentem Dominum rogo, mihi in tantis tribulationum fluctibus laboranti tende orationis manum, vt ex vestra intercessione ad summa releuer, qui culparum mearum pondere ad profundum premor. Imperatorem vero Persarum etsi non fuisse conuersum doleo, vos tamen ei Christianam fidem prædicasse omnimodo exulto, quia etsi ille ad lucem venire non meruit, vestra tamen sanctitas prædicationis suæ præmium habebit. Nam & Æthiops in balneum niger intrat, & niger egreditur, sed tamen balneator nummos accipit. De Mauricio autem bene dicitis, vt in actione eius ab umbra statuam cognoscam, id est, in minimis maiora perpendam. In hoc tamen ei credimus, quia eius nobis animam sacramenta & obsides ligant.

EPISTOLA LXIV.
GREGORII PAPÆ I.

AD NARSEM PATRICIUM.

De Ioanne episcopo, qui apostolicæ sedis Canones contemnebat, & causa presbyterorum eius.

Gregorius Narşi patricio.

MVLTA mihi dulcissima caritas vestra per epistolas suas in bonæ operationis laudibus est locuta, ad quæ omnia breuiter ego respondeo: *Nolite me vocare Noemi, id est Ruth 1. pulcrum: sed vocate me Mara, id est amarum, quia amaritudine plenus sum.* De causa vero presbyterorum, quæ cum fratre meo & coepiscopo viro reuerendissimo Ioanne patriarcha agitur, ipsum puto aduersarium patimur, quem asseris velle Canones custodire. Caritati autem tuæ breuiter fateor, quia omni virtute & omni pondere eandem causam, auxiliante omnipotente Deo, exigere paratus sum. In qua si videro sedis apostolicæ Canones non seruari, dabit omnipotens Deus quid contra contemptores eius faciam. Quod autem scripsit mihi caritas vestra, vt filio meo domino Theodoro archiatro & expræfecto pro vobis gratias agerem, feci: & quantum potui vos commendare minime cessauit. Peto autem mihi ignoscas, quod epistolis tuis

Vu iij